

Субота, 6 снежня 1997 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў
у тыдзень
Выдавец — ТАА "Народная воля"
Кошт: у кіёўска і крамах — 2000 руб.,
у індыўідуальных гандляроў —
свабодны.

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб Колас

Сонца		
	Усход	Заход
Віцебск	8.09	15.33
Магілёў	8.01	15.39
Гомель	7.50	15.44
Мінск	8.12	15.50
Гродна	8.25	16.07
Брэст	8.18	16.15

Першая квадра 7 снежня.

Пейджингову связь
редакции обеспечивает
компания
МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

КАК
КАЛЬЧЕНКО & К°
ЭЛЕКТРООБОРУДОВАНИЕ
СВЕТОТЕХНИКА
ПРОЕКТИРОВАНИЕ

Стиль?

Как на Белорусском телевидении пытаются подавать "тухлую колбасу" как севрюгу первой свежести

Ах, как хочется господам из белорусской телерадиокомпании "Рэзёнанс" (суя па ёе поспедняму выпуску) падняцца да вышэйшых мошквыскіх коллет Сергея Доренко, Евгения Киселева, Николая Сванидзе... Только, увы, получается у них по принципу — хочется, да не получается. И не потому, что на Беларусь нет тем для ярких сюжетов — просто силён не те, да и смелости не хватает. А ведь "раскритиковать" "Рэзёнанс" подлинные мотивы убийства Евгения Миколушко, глядишь, и получится сюжет не хуже, чем с "Норильским делом" или "Роснефтью". Ну да Бог с ним, мокрым делом. Что вы говорите, а эта штука опасная. Может, и впрямь от него подальше стоит держаться.

Впрочем, можно пойти по пути Евгения Киселева, который деловито и достойно беседует в прямом эфире с лидерами российской оппозиции Геннадием Зюгановым, Сергеем Бабуриным, Григорием Явлинским... Но, чтобы вести диалог на равных, скажем, с Сергеем Калюкиным, Геннадием Карпенко или Станиславом Богданкевичем, ведущему надо хотя бы приблизиться к их умственному и нравственному уровню. Ведь с ними не будешь говорить на любимом жаргоне господина Зимовского типа: "Профессор Шариков, ах, извините, профессор Шустер..." Или напоминая еще один

образчик "оговорки", когда депутаты Верховного Совета 13-го созыва все тот же незаменимый издательский комплекс "тухлая колбаса". Суть его в том, что на экран приглашаются вышедшие в тираж политики, интерес к которым в энциклопедии событий уже давно потерян. Зато на провинциальном телевидении, а белорусское в сравнении с российским сегодня именно такое, желанному гостю и время лучше дадут, и в рот заглядывать будут.

Вот таким столичным дядюшкой, заглянувшим мимоходом на провинциальное телевидение, и выглядит участник последнего "Рэзёнансу" генерал Александр Коржаков. Тот самый генерал, который десять лет служил пылинкой с подкачки Бориса Ельцина, а когда получил от ворот поворот, не придумав ничего лучшего, как "навалить" книжечку со своим бывшим шефом. Книжечку, все содержание которой определяется одним емким белорусским словом — "брыдота". Тот самый генерал, который почему-то забывает сказать, что именно он умолял и требовал от своего патрона не проводить в России предсудительные Конституцией президентские выборы, а автоматиче-

Дожили!

Теперь людей грузят в милициские багажники

В среду в 9 утра в Добрыеленском переулке Минска произошел предположительно случай. Двое мужчин, один в милициской форме, другой в штатском, но с повязкой дружинника ГАИ, заглаживали в багажник милициской машины (бортовой номер которых 717) мужчину. Да, именно в багажник — в полупустом салоне авто места ему не нашлось.

Увиденному удивились многие. Но одного мужчину, проходившего мимо, данный факт поверг в шок. Минчанин Петр Николаевич Сабайда, твердо зная, что о любого человека помимо презумпции невиновности есть еще и права и никто, даже человек в милициской форме, не имеет права так обращаться с человеком, тут же перебежал в УВД Московского района города Минска и сообщил о случившемся. Дежурный управления ответил, что данная машина принадлежит не УВД Московского района, а городскому ОМОНу.

Узнать, кто, почему и за что грузит мужчину в багажник, Петр Николаевич так и не смог. Попытаться позвонить в городскую прокуратуру и узнать там, что же делать, как реагировать на вопиющий факт, но вразумительного ответа не получил.

О беспределе некоторых защитников правопорядка приходилось писать не единожды. Но о том, что люди стали грузить в багажники, впервые. Дожили...

Мария ВИКТОРОВА.

Криминал

А саломка, бывае, "шамациць"

Усе часцей апошнім часам у аператыўны звышак Упраўлення ўнутраных спраў на транспарце з'яўляюцца павелічаны аб'ёмы маніі перавозчыкаў наркатычнай сыравіны. Толькі за адзін дзень, 2 снежня, зафіксаваны тры такія факты. Супрацоўнікі Асіповіцкага аддзела ўнутраных спраў на транспарце затрымалі свайго земляка, у якога знайшлі 300 грамаў макавай саломкі. У Маладзечне пры садцы ў поезд, што накіроўваўся з Гродна ў Маскву, у масавога жыхара Ч. "шамациць" 870 грамаў сухіх макавых галавоў. У поездзе "Калінінград — Масква" супрацоўнікі транспартнай міліцыі выявілі ў аднаго пасажыра, жыхара Лявоненкі, дзве невялікія ёмістасці з аўдыямагнітафонамі. Па жыхарам з гэтых фактаў праводзіцца расследаванне.

Таша СМІРНОВА, БелТА.

Погода

6 снежня ноччу пераважаюць ападкаў, днём похмура і падчас пераходаў снег; 7-го ноччу на большай частцы тэрыторыі, днём похмура і падчас пераходаў снег. Тэмпература на 6-е ноччу -2...-7, пры проясненнях 0...-12, днём 0...-5; 7-го в тэчэнне сутак -1...-6.

Анна СОВСЬ.

Поздравляем!

Крышечная пирамида могилевчанина Александра Бендикова — в "Книге рекордов Гиннеса"

В течение сорока двух дней 35-летний могилевчанин Александр Бендикова соорудил уникальную пирамиду из 410 000 бутылочных крышечек, которая прославил его имя в "Книге рекордов Гиннеса".

Председательский дом (в середине) далеко не самый крутой.

3 декабря журналисты стали свидетелями последних штрихов построения крышечной пирамиды. Параметры этого уникального сооружения следующие — длина 4 м 16 см, высота — примерно 90 см, вес — 946 килограммов. На сооружение пирамиды у Александра ушло около 120 часов. Во время строительства рекорда не обошлось и без курьезов. В помешении, где работал Александр, включили отопление, и в результате... ожили мухи. И одна из них села на пирамиду. Александр попытался ее слудь, но тщетно. Муха осталась на пирамиде, а пробки слетели...

Этот беспрецедентный международный проект "Беларусь идет на рекорд" впервые проводился в республике под патронажем "Книги рекордов Гиннеса" и был организован производителем безалкогольных напитков АП "Крыніца".

Представители издательского дома "Гиннес Рэйфайнд" подтвердили, что на конец ноября 1997 года предыдущий рекорд все еще стоит на отметке 400 995 бутылочных крышечек, и заверили, что с нетерпением ожидают подробной информации об установлении рекорда, в котором, кстати, они ничуть не сомневаются. К слову, предыдущий рекорд был установлен в Москве. Пирамиду соорудили десять человек, тогда как Александр работает один и создал свою пирамиду приблизительно за то же время, что и россияне.

За сооружением пирамиды наблюдали независимые эксперты, которые отметили, что во время установления рекорда Александр Бендикова работал без помощников и не использовал никаких вспомогательных материалов, кроме своих рук и бутылочных крышечек.

В ближайшем будущем АП "Крыніца" планирует создать новый сорт пива, посвященный этому рекорду и самому Бендикову. А сам Александр хотел бы создать свой музей гиннесовских рекордов, в котором были бы макеты как этой пирамиды, так и многих других рекордов всемирно известной книги самых неординарных человеческих достижений.

Вокруг скандала

Банк "Рассвет" работал с прибылью. И его решили "самоликвидировать". Кому это выгодно?

Как не единожды заявляли работники Главного управления Нацбанка по Могилевской области, банк "Рассвет" с момента своего основания (а это август 1994 года) и до последнего дня работал без убытков. Казалось, такой пассаж-реверанс государственных банков периферийному банку говорит о многом. Именно справедливости ради они вынуждены вешать, что называется, вилу о достижениях "рассветовцев". Хотя бы в такой специфической области, каковой является банковское дело.

Председательский дом (в середине) далеко не самый крутой.

Что бы сегодня ни говорили об атропированном объединении "Рассвет" — закрытом обществе акционеров, а банк, созданный в первую очередь "рассветовскими" пайщиками, не раз выручал кредитными отсечениями хозяйства Кировского района. Кто станет их выручать сейчас? Самый главный банк страны или "отраслевой" Белгоспромбанк? Сюда якобы переидут объединившиеся все счета "Рассвета", всех его хозяйственных объединений. Но как "отраслевки" будут кредитовать хозяйства именно Кировского района, моим землякам еще предстоит узнать. Как бы за их счет не субсидировались другие регионы? Здесь, как говорят, дай Бог ошибиться. Но при существовании "Рассвета" об ошибках не шло и речи — выгоду пожинали прежде всего хозяйства своего района.

Печально, что с телеэкранов, по радио сегодня подается и передается информация о "Рассвете" преимущественно в одном цвете — черном. И забывается все то хорошее, что было сделано в "рассветовский" период. Вспомните, как торжественно правды замечу: это трудяга Кирилл Прокофьевич все отмеривал своими шагами — какой зерноток нужен, и какие коровники строить, не думая порой, что когда-нибудь в них должен будет выезжать трактор с прицепом (раздатчик кормов). Это при Орловском передовые

"рассветовские" доярки добивались рекордных удоов вечно, хотя их коллеги из соседних хозяйств еще более трех десятков лет тому назад пользовались доильными аппаратами от установок "Елочка".

И это тоже правда, что принял Василий Старовойтов "Рассвет" с асфальтированными еще при Кирилле Орловском Мышковичами, Волосовичами, Тейковичами и... фундаментом под Дворец культуры. Но это уже при Старовойтов возникли в "Рассвете" многие и многие заводы, в их числе и асфальтовый, и крупный свиноводческий комплекс в тех же Тейковичах, и стали строиться четырехрядные кирпичные коровники...

Что скрывать, много спекуляций сегодня вокруг "Рассвета". И, как мне кажется, их цель одна — подготовить общественное мнение, обработать сознание "рассветовцев" (да и только ли их?) в "нужном русле".

Особенно преуспело в этом белорусское телевидение. Покажут, скажем, телекар: клуб в Букіно в запустении, без окон... Он давно, если глядеть правде в глаза, устарел и морально и физически. Сносить пора. Ну и подкачка наглая! Смотрите, мол, какой клуб в знаменитом колхозе! Не говорится о том, что этот очаг культуры только для бригадных

средств тут вряд ли обойдется. А бюджет — это налоги, акцизы, пошлины...

О показателях "Рассвета". Снова утверждается, что сниженье производства молока, мяса, не те урожаи, как в прежние годы. А в Беларусь, простите за прямоту, все на уровне? Как при Петре Мироновиче? Не снижались поголовье скота, не упали урожаи, удои от каждой коровы? Те же центнеры "в убойном весе" меряют планку на мясокомбинатах? В том-то и дело, что общереспубликанским "достижениям" показателям далеко до "Рассвета". А потом: если за бутылку минеральной воды платят дороже, чем платит государство за бутылку молока, то хозяйство, видимо, вынуждено заниматься тем, что выгодно. Хочет государство полагать на рынок, пусть заинтересует тот же колхоз в производстве молока, мяса. А то бросило все сельское хозяйство на произвол и хочет командовать, чем кому захочется.

И уж совсем не риторически звучит вопрос: если Старовойтов заявлял "Рассвет", то кто (в буквальном смысле) поставил Беларусь на колени?

Опять же зельзья проблемы "Рассвета" иродированно рассматривать от проблем страны, Союза, Содружества в целом. Еще классики марксизма учили, что жить в обществе и быть свободным от общества нельзя. Невозможно!

Какой бы грязь не стремились сегодня напелить на "Рассвет" (не без указаний сверху) доблестные подпольные телевизионщики, она рыночным пристанет, прилипнет к самой власти. Потому что любой здравомыслящий человек может спросить: если в "Рассвете" так плохо, то разве у конкретного меня намного лучше: зарплата — "рассветовская", дивиденды — купоны — для начальства, уровень жизни — только в воспоминаниях о Машерове и "прежнем Брежнев". И только Старовойтов в этом сравнительном ряду ничуть не проигрывает своему предшественнику. Для "рассветовцев" он сделал не меньше Кирилла Орловского. А кто из них честнее? На этот вопрос ответит, безусловно, следствие. Если оно, конечно, будет весить без пристрастия.

Плохо, конечно, что еще до его завершения многие факты обнародованы с навязчивой, как мне кажется, и окончательной оценкой. И в большинстве негатива тонко влился сольный голос о жироушких банках "Рассвета". После такого артобстрела направленного действия нетрудно было предположить, как решится судьба "рассветовских" акционеров и пайщиков одноименного банка.

По информации, поступающей из Мышковичей, пайщики банка "Рассвет" большинством голосов приняли решение о своей ликвидации. Общее собрание работало на этот счет хатайством в Национальный банк Беларуси. Неужели и там не понимают, как важна и как нужна нашей стране, заимствующей китайскую спецификацию, новые рыночные отношения, региональные банки наподобие "Рассвета", научившиеся работать с прибылью?

Виктор СВИРКО.

От редакции

Когда материал уже стоял в номере, нам стало известно, что в банке "Рассвет" создана специальная ликвидационная комиссия, в составе которой работают три банковских специалиста и представитель Комитета госконтроля. В Мышковичах ожидают приезда ответственного работника Национального банка Беларуси, поскольку процесс ликвидации "Рассвета" затянется не на один месяц.

Суббота — лепшы дзень для падпіскі на "Народную волю"!

Міністэрства сувязі і інфармацыі
Рэспублікі Беларусь

Ф.П.І —

АБАНЕМЕНТ на газету 6 3 2 2 2
(індэкс выдання)

Колькасць комплектаў

на 1998 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды (паштовы індэкс)											
Каму (адрас)											
Каму (прозвішча, ініцыялы)											

ДАСТАВАЧНАЯ КАРТКА

на газету 6 3 2 2 2
(індэкс выдання)

Колькасць комплектаў

на 1998 год па месяцах

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куды (паштовы індэкс)											
Каму (адрас)											
Каму (прозвішча, ініцыялы)											

Стоп-кадр

Более полутора десятков скакунов для выступления на ипподроме подготовил тренер-наездник Гомельского конного завода № 59 Юрий Черкай. Сейчас он начинает «заезжать» молодняк, готовит скаковых лошадей к следующему сезону. Фото Сергея ХОЛОДИЛИНА, БелТА.

Позиция

Под чужими флагами не пойдём и со своими не выйдем

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Чего хотят депутаты от ПКБ в Верховном Совете?

Все то, что говорили участники коммунистического пленума о собрании оппозиционных депутатов, можно свести к лозунгу: «Долой буржуазный Верховный Совет 13-го созыва». Один из выступавших выразился по-простонародному: «А Бобик сдох!» Депутат из Гомеля Виктор Хомич с горечью напоминал товарищам: 14 членов ПКБ не поладили с «палатой», остались на позициях законности и Конституции 1994 года и они пошли на существенные жертвы — сам оратор без работы, его сына выгнали из института, сестру вышвыривают с работы, телефоны прослушивают... Но зря он напоминал, потому что с точки зрения стойкого коммуниста, горящего чистотой своих идеалов, депутаты фракции коммунистов «не туда» жертвовали — ведь и законы те капиталистические, ведь и Конституция 1994 года буржуазная.

И опять-таки, если смотреть с платформы ПКБ, правы же «ортодоксы», а не «ренегаты» вроде Хомича, которым выпало действовать в конкретных обстоятельствах и объективных данных условиях. В реальной политике все оказалось куда сложнее, противоречивее, запутаннее и диалектичнее, чем в сфере возвышенных программных положений. Чем разбираться во всей этой мешанине власти, денег и интересов, не проще ли отвернуться все без разбора? Проще, много проще, но безнадежно идеалистично и страшно далеко от жизни.

Самое большее, что «непорочные» коммунисты согласны позволить буржуазному Верховному Совету, — ладно, мол, пусть будет, как есть. Формула эта отчасти вроде спасительная и для депутатов фракции ПКБ, крайней мере не надо «ликиричить» ту полуподпольную структуру, которая все же держалась худо-бедно целый год и немало значила в личных судьбах коммунистов, пошедших на опалу, давлению, преследование власти.

Но достигли ли цели фракция ПКБ, столь блистательно осадив назваз фракцию ОПП? В качестве ответной реакции у инициаторов возникла мысль: хорошо, дескать, коммунисты купле с Шарским взяли на себя задачу создать полномочное заседание Верховного Совета 13-го созыва. Они за это проголосовали. Бог в помощь! Демократы теперь подождают, пока дело будет сделано, и придут на полномочное заседание, дескать, что пришло решение после, шить медалью, а другая — с не менее твердым убеждением, что решено действовать динамично. Заглатывая трещину время или расширит до размеров пропасти?

В конечном итоге многие вопросы после ноябрьского заседания фокусируются в одном: соберется ли еще Верховный Совет, существует он или уже нет? Такой «побочный» результат принесло желание фракции коммунистов

законсервировать существующее положение любой ценой. Если депутаты и соберутся в декабре, о чем они будут говорить? Как опять «жить дружно»? Как продолжать «переговоры» с президентом при посредничестве Евросоюза? Как далее ухитриться «быть и не быть» одновременно? Как протянуть до предположительно весны 1998 года выборов нового парламента или даже выборов президента?

При любой перспективе ноябрьский наезд вряд ли зарвется беседой. Надумилось в том же месте, что и год тому назад, осенью 1996 года, когда в вопросе импичмента сильно сомневались аграрии и слишком долго «дозревали» коммунисты — пока не стало поздно. Год спустя почти то же самое и повторилось. Тогда, как отметили участники расширенного ноябрьского 1997 года пленума ЦК ПКБ, фракция коммунистов позволила втянуть себя в авантюру импичмента, а теперь не позволила. Теперь товарищи по партии и ее лидеры вразумили своих депутатов, что демократы осознали и целенаправленно работают на погребение Верховного Совета, рвутся к нарушению конституции и вообще действуют чуть ли не по указке лично президента.

А вообще может получиться так, что состоявшееся голосование вскорости и похоронит Верховный Совет, и тогда депутаты фракции коммунистов вернутся, как «блудные сыны и дочери» к своей партии, и будут ее прощенья за все демократические преступления и приняты в ее лоно с почетом как могилышки буржуазного парламента.

Возможно, только и именно тогда навсегда прекратятся и обвинения Калыкина в том, что не туда шел, а Новикову в том, что не то написал. Партия преодолевает измучившее ее внутреннее противоречие, опять станет монолитной. Ценой этой гармонии для двух ее лидеров станет, похоже, уход от бурной реальности, удаление от общего поля политических баталий, погружение в головной внутривластный дел.

Что приобрели и что потеряли?

На каком новом оперативном просторе могла бы действовать ушедшая в себя ПКБ? Расширилась ли партия за время участия в Верховном Совете, до его краха и после, свою социальную базу? Появились ли тысячи новых сторонников калыкинцев-новиковцев? Положим, не удалось все это свершить и другим партиям, но сегодня речь именно об этой.

В 1995 году на парламентских выборах коммунисты доказали, что имеют процентов 20, а значит, остались ли эти их доля неизменной? С абсолютной достоверностью это могли бы показать только очередные или внеочередные выборы в представительный орган. Несомненно, однако, то, что голоса избирателей у ПКБ будут активно и при всемерной поддержке власти отбирать чинки КИП, юные патриоты БПСМ с красным флагом и портретом неовосставленного вождя, депутаты бывшей фракции коммунистов малофракционной формации из «палаты». Александр Лукашенко есть между тем распределитель избирательной просоциалистической настроенности, и к тому же он ему послушны больше других.

Есть доля правды в расхожем утверждении — что-то теряешь, что-то находишь. Выйдя из «оборота» коммуниста, при-

мкнув к сторонникам общедемократических прав и свобод, лидеры ПКБ Сергей Калыкин и Василий Новиков, естественно, обрели новый имидж в глазах правых. Чем выше поднимались их рейтинги на «чужой территории», тем труднее им было объясняться на своей, тем больше они терпели в глазах защитников трудового народа, тем легче власть шельмовала их как явных предателей и ренегатов.

В определенных моменты оба они отрывались от масс на опасное расстояние, и в оппозиционном Верховном Совете представляли не столько партию, сколько самих себя. В нем, как профессиональные политики и аппаратчики, все имело немалый, поскольку оба они как личности величин значительные. Зачастую лидерам удавалось продвигнуть, подтянуть за собой и товарищей.

Теперь вот этот огромный трудный, наработанный авторитет они рискуют потратить, возвращаясь на позиции рядового участника политического процесса — к обществу и удовлетворению последствий. Публицисты деятелей партии как бы поглощают, втягивают в себя, в себе растворяют.

Какие же собственные планы у ПКБ на ближайшее время? Стратегическая цель — «сосредоточить усилия на организационном и идейно-политическом укреплении партии, повышении ее авторитета и влияния в обществе», вовлечение в свои ряды молодежи. Кетати, о молодых... Комсомольский лидер на пленуме пытался убедить старших товарищей в том, что обязательно и активно надо работать в Верховном Совете 13-го созыва, надо как можно шире сотрудничать с партией Беларуси другой ориентации (нынешнее, возможно, поставленные цели и разноречивые политические контакты с представителями развитых стран, проясняют отношения с российскими коммунистами. Позиция комсомольца по актуальным политическим проблемам была примерно такой, какой она была заявлена на январском съезде ПКБ 1997 года.

Кроме «пресечения авантюры» демократов в Верховном Совете (нынешнее, возможно, поставленные цели и разноречивые политические контакты с представителями развитых стран, проясняют отношения с российскими коммунистами. Позиция комсомольца по актуальным политическим проблемам была примерно такой, какой она была заявлена на январском съезде ПКБ 1997 года.

В 1995 году на парламентских выборах коммунисты доказали, что имеют процентов 20, а значит, остались ли эти их доля неизменной? С абсолютной достоверностью это могли бы показать только очередные или внеочередные выборы в представительный орган. Несомненно, однако, то, что голоса избирателей у ПКБ будут активно и при всемерной поддержке власти отбирать чинки КИП, юные патриоты БПСМ с красным флагом и портретом неовосставленного вождя, депутаты бывшей фракции коммунистов малофракционной формации из «палаты». Александр Лукашенко есть между тем распределитель избирательной просоциалистической настроенности, и к тому же он ему послушны больше других.

Есть доля правды в расхожем утверждении — что-то теряешь, что-то находишь. Выйдя из «оборота» коммуниста, при-

Былое

Адольф в Борисове...

Да, действительно, в начале войны, когда Борисов был оккупирован немецко-фашистскими захватчиками, на аэродромном поле у Демидовки со своей свитой приземлился Адольф Гитлер. О прилете германского канцлера знали только непосредственные участники встречи...

Кстати, сей факт многие исследователи трактовали по-разному. Некоторые вообще высказывали сомнение о визите фюрера в Борисов. На руках у автора данного материала да имеется копия ответа (оригинал передан в местный краеведческий музей), полученного им из Исследовательского военно-исторического института г.Фрейбурга (Германия), в котором приводятся выдержки из книги «Unterleuten Barbarossa» (Paul Carell) о том, что в 1941 году Гитлер неоднократно посещал Борисов.

А 4 августа 1941 года в бывшем пансионате (ныне контора аэродромы «Староборисов»), где находился штаб группы армий

«Центр», которой командовал генерал-фельдмаршал фон Бок, Гитлер провел совещание. В нем приняли участие известные военные военачальники — Кейтель, Йодль, Гудеран, Готт и другие. Именно здесь, на Борисовщине, противник обсуждал план нанесения главного удара. Генералитет настаивал сконцентрировать основные силы рейха на московском направлении. Однако Гитлер напомнил им о трагической судьбе наполеоновской армии, заявив, что захват Москвы — не главная цель вермахта. Важнее всего для Германии, считал фюрер, — промышленные районы России...

Чем закончился поход немцев на восток, известно: международный военный трибунал в Нюрнберге приговорил 12 главных нацистских преступников к повешению. Приговор был исполнен в ночь с 15 на 16 октября 1946 года. Их экзекутором стал Джон Вуд, сержант американской армии, который специально для этого изготовил петлю с тринадцатую уз-

лами. К месту казни доставили и труп Геринга, отравившегося ядом. После исполнения приговора тела казненных были тайно перевезены в Мюнхен и сожжены в местной крематории, а пепел сброшен в реку Изар, протекающую через баварскую столицу. Лишь один из работников крематория знал истинные имена кремруемых. Для всех остальных они были жертвами автокатастрофы.

Как известно, наци Гитлер, дабы не попасть в плен, застрелился. Ибо знал, что с ним произойдет, если попадет в руки Сталина: Иосиф Виссарионович намеревался повесить его в клетку и возить по улицам советских городов.

Другой наист, Геббельс, также предпочел (умерив свою семью) уйти из жизни самостоятельно. Впоследствии их тела были сожжены во дворе имперской рейхсканцелярии в воронке от снаряда...

Вышэйшы гаспадарчы суд рэспублікі забараніў выданне газеты “Свабода”

Але ніхто не можа закрыць рот супрацоўнікам рэдакцыі. Сёння апальныя журналісты — госці “Народнай волі”. А паколькі многія чытачы нашай газеты адначасова з’яўляліся і чытачамі “Свабоды”, то іх сувязь з любімым выданнем, можна сказаць, не спыняецца.

Зняцце забароны з газеты

“Свабода” — першы крок да Еўропы

Міжнародная федэрацыя журналістаў (IFG) расцвянула закрывае газету “Свабода” як “дэманстрацыйны ўдар па дэмакратыі”.

“Гэта выглядае асабліва здзіклівым у сітуацыі, калі ўрад старэйша сфармаваў імідж Беларусі як дэмакратычнай дзяржавы”, — гаворыцца ў заяве IFG. “Усё гэта тым самым дэманстрацыя з’яўляецца ўдараў па дэмакратыі”.

Міжнародная федэрацыя журналістаў — самая буйная журналісцкая арганізацыя ў свеце, заснаваная яшчэ ў 1926 годзе. Сёння сябрамі федэрацыі з’яўляюцца больш за 420 000 чалавек на ўсіх кантынентах. Штаб-кватэра арганізацыі месціцца ў Бруселі, у Еўропе IFG мае статус афіцыйнага партнёра Савета Еўропы, Еўрапейскага Саюза і АБСЕ.

на выключыў Беларусь з сямі дэмакратычных дзяржаваў”.

У заяве Міжнароднай федэрацыі журналістаў адзначаецца, што першым крокам афіцыйнага Мінска павінна стаць неадкладная адмена забароны на выданне газеты “Свабода”, а таксама змяшчэнне дзяржаўнага ціску на сродкі масавай інфармацыі.

Міжнародная федэрацыя журналістаў — самая буйная журналісцкая арганізацыя ў свеце, заснаваная яшчэ ў 1926 годзе. Сёння сябрамі федэрацыі з’яўляюцца больш за 420 000 чалавек на ўсіх кантынентах. Штаб-кватэра арганізацыі месціцца ў Бруселі, у Еўропе IFG мае статус афіцыйнага партнёра Савета Еўропы, Еўрапейскага Саюза і АБСЕ.

Памяць пра Слуцкі

збройны чын не дае спакойна спаць і сённяшнім уладам

У мінулыя выхадныя адзін з ідэалагавых беларускіх сацыял-дэмакратаў, аўтар і рэдактар “Народнай волі” Анатоль Сідарэвіч і дэпутат Вірохнаўскага Савета 13-га склікання Павел Зявечы былі затрыманымі міліцыяй у Слуцку.

22-23 лістапада ў Слуцку і Слуцкім раёне прадстаўнікі беларускіх апазіцыйных партый правялі шэраг акцый, прымеркаваных да 77-й гадавіны антыбальшавіцкага паўстання Слуцка-палка. На гарадскім стадыёне Слуцка адбыўся мітынг, арганізаваны Народнай Грамадой. Акрамя сацыял-дэмакратаў удзел у ім бралі калі 50 прадстаўнікоў БНФ, Аб’яднанай грамадзянскай партыі, Партыі з’яўляюцца сэнсу, незалежных прафесіяналаў.

Нагітаваны на невялікую колькасць удзельнікаў акцыі, калі стадыён быў сканцэнтравана шмат міліцыі і нават аўтобус з АМАПам. Супрацоўнікі праваахоўных органаў канфіскавалі прывезеныя ўдзельнікамі акцыі газеты і ўлеткі. Менавіта за іх распаўсюджванне былі затрыманыя дэпутат Вірохнаўскага Савета 13-га склікання Павел Зявечы, публіцыст і гісторык Анатоль Сідарэвіч. Аднак потым у гарадскім аддзеле міліцыі абодвух затрыманых адпусцілі.

30 лістапада група прадстаўнікоў БНФ у складзе 50 чалавек выехала ў Слуцк для ўскладання кветак і ўстаўкі крыважна палка. Аднак аўтобус быў спынены калі паста ДАІ на выездзе з Мінска, дзе яго прытрымалі больш за гадзіну. Былі перапісаныя прывозчыкі ўсіх людзей, якія знаходзіліся ў аўтобусе, а таксама праведзеныя вышукі. Толькі калі ўдзельнікі акцыі выйшлі з аўтобуса і акружылі паст ДАІ, ім дазволілі ехаць далей. У пачатку рабаваных уладзі забаранілі прадстаўнікам БНФ правесці мітынг на плошчы Леніна. Таму дэлегацыя накіравалася ў пасёлак Чырвоная Слабада, дзе мела намер устанавіць мемарыяльны крыж на месцы размяшчэння Слуцка-палка.

Па словах аднаго з удзельнікаў акцыі гісторык Уладзімір Юхо, у раёне пасёлка таксама знаходзілася вялікая колькасць міліцыі. Афіцыйна паліцыя прыкаж, што ўстаўка крыважна забаронена мясцовымі ўладамі. Удзельнікі акцыі абмежавалі ўскладаннем кветак.

Па словах Уладзіміра Юхо, гадзіну паўстанцаў палка прадстаўнікі БНФ адзначылі ўжо пяты год запар. Аднак упершыню ўлады пераахалілі правядзенню мерапрыемстваў.

Генадзь БАРАБАРЫЧ.

Хоць ты ў школу не хадзі

У Бабруйску выпадкі атручвання ў навуцальных установах становяцца ўельмі небяспечнай тэндэнцыяй.

Ужо некалькі разоў папавалася пра выпадкі масавых атручванняў навуцнага па апазіцыі два месяцы. Асабліва не шанаву студэнтам вучылішча дэкарацыяна-прыкладнага мастацтва. На пачатку лістапада калі 50 навуцнаў трапілі на шпітальныя ложкаў з дыягназам “вострая кішэчная інфекцыя”. Прычым некаторыя з пацыентаў толькі нядаўна змаглі пакінуць бальніцу.

І вось чарговы прыклад: выпадкі: больш за 20 чалавек з сімптомамі дэзгэртэрыі зноў у бальніцы. Праверка паказала, што на кухні ў вучылішчы не вытрымліваліся санітарныя нормы пры мыццё посуду, а кухоннае абсталяванне за апошні год практычна не мянялася. І асабліва падзівіла нас ладом яныя, бо ў вучылішчы няма грошай.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН.

Васіль Быкаў, Міхаіл Чыгір, Віктар Купрэчык пра забарону “Свабоды”

Васіль Быкаў, народны пісьменнік: — Пасля забароны “Свабоды” прайшоў у беларускім грамадстве, несумнянна, панае, але не панамета прапаганда, кудзі навалот. Чым болей дыктатарскі рэжым будзе душыць праўду, тым болей да яе будзе праўда. У гэтых варунах узрасце доля адказнасці пакуль ніхто ўдзельных сродак масавай інфармацыі, хая іхні лёс таксама перадвызначаны. Рана ці позна яны таксама будуць панішчаны. Рэжым на Беларусі усталяваўся “усур’ё і наложу”, гэты ўлада ні на якіх стаўкі, ні на якіх прынцыпах не будзе з’явацца. І тут важна, каб незалежная СМІ не мелі залішняй ілюзіі апазіцыі з дапамогай кампрамісу. Навячэзкая сёння праўда можа заставіць навікаваных ніколі. Гэта праўда паміж тым, што лічыцца, і тым, што не з’яўляецца ў гэты драпежны час. І пакуль яшчэ ёсць каму слухаць.

Міхаіл Чыгір, былы прэм’ер-міністр Беларусі: — Закрываць “Свабоду” асабіста я ўспрымаю як вельмі абуральны факт. У свой час, калі я быў прэм’ер-міністрам, “Свабода” часта крытыкавала мяне, часам вельмі жорстка. Але я лічыў, што вы маеце на гэта права, і не быў у прэтэнзіі. Успрымаю, што калі чалавек ідзе па ўладу, ён павінен быць гатовы, што не ўсе ягоныя дзеянні і рашэнні будуць успрымацца на “ура”. Наадварот, чым больш крытычым будзе аналіз дзеянняў улады, тым здаравейшы будзе сама ўлада. На жаль, кіраўніцтва Беларусі дэманструе іншы падыход. Не выключана, што ўдар па “Свабоду” нанесены, каб спыніць актыўнасць незалежнай прэсы, якая апошнім часам стала цэнтрам барацьбы за дэмакратыю. Я маю на ўвазе рух за падпісанне “Хартыі-97” — вельмі неабходна менавіта існаванне дакумента, які нарэшце да магчымага аб’яднання намінальных дэмакратычных ідэяў з простым насельніцтвам. Зараз, калі не ўсё такія перспектывы закладваюцца.

Усё ж я спадзяюся, што “Свабода” адновіць свой выхад. Наўрад ці вам дапаможа хтосьці з кіраўніцтва краіны — там “Свабода” ўсё чыталі, аднак публічна выказвацца за іх цяпер ніхто не асмеліцца. Спаліваюцца праба на падтрымку міжнароднай грамадскасці ды грамадзянаў Беларусі, асабліва чы-

жорстка. Але я лічыў, што вы маеце на гэта права, і не быў у прэтэнзіі. Успрымаю, што калі чалавек ідзе па ўладу, ён павінен быць гатовы, што не ўсе ягоныя дзеянні і рашэнні будуць успрымацца на “ура”. Наадварот, чым больш крытычым будзе аналіз дзеянняў улады, тым здаравейшы будзе сама ўлада. На жаль, кіраўніцтва Беларусі дэманструе іншы падыход. Не выключана, што ўдар па “Свабоду” нанесены, каб спыніць актыўнасць незалежнай прэсы, якая апошнім часам стала цэнтрам барацьбы за дэмакратыю. Я маю на ўвазе рух за падпісанне “Хартыі-97” — вельмі неабходна менавіта існаванне дакумента, які нарэшце да магчымага аб’яднання намінальных дэмакратычных ідэяў з простым насельніцтвам. Зараз, калі не ўсё такія перспектывы закладваюцца.

Усё ж я спадзяюся, што “Свабода” адновіць свой выхад. Наўрад ці вам дапаможа хтосьці з кіраўніцтва краіны — там “Свабода” ўсё чыталі, аднак публічна выказвацца за іх цяпер ніхто не асмеліцца. Спаліваюцца праба на падтрымку міжнароднай грамадскасці ды грамадзянаў Беларусі, асабліва чы-

жорстка. Але я лічыў, што вы маеце на гэта права, і не быў у прэтэнзіі. Успрымаю, што калі чалавек ідзе па ўладу, ён павінен быць гатовы, што не ўсе ягоныя дзеянні і рашэнні будуць успрымацца на “ура”. Наадварот, чым больш крытычым будзе аналіз дзеянняў улады, тым здаравейшы будзе сама ўлада. На жаль, кіраўніцтва Беларусі дэманструе іншы падыход. Не выключана, што ўдар па “Свабоду” нанесены, каб спыніць актыўнасць незалежнай прэсы, якая апошнім часам стала цэнтрам барацьбы за дэмакратыю. Я маю на ўвазе рух за падпісанне “Хартыі-97” — вельмі неабходна менавіта існаванне дакумента, які нарэшце да магчымага аб’яднання намінальных дэмакратычных ідэяў з простым насельніцтвам. Зараз, калі не ўсё такія перспектывы закладваюцца.

Усё ж я спадзяюся, што “Свабода” адновіць свой выхад. Наўрад ці вам дапаможа хтосьці з кіраўніцтва краіны — там “Свабода” ўсё чыталі, аднак публічна выказвацца за іх цяпер ніхто не асмеліцца. Спаліваюцца праба на падтрымку міжнароднай грамадскасці ды грамадзянаў Беларусі, асабліва чы-

Поветрие

К здравью только пешком

Преступники ведут расстреливать. — Какой сегодня день? — спрашивает он.

— Понедельник.

— Ничего себе неделя начинается!

— Интересно получается: я тебя пригласила, чтобы ты выпил за мое здоровье, а ты ешь пятьдесят стакан!

— Извини, но ты так плохо выглядишь.

— Где лучше всего заниматься любовью с женщиной?

— Конечно, в подвале! Если ты выше ее, можешь встать на ступеньку ниже, если ниже, то наоборот... Ну а если никак не получается, можно сказать: “Ой! Кто-то идет!”

Адвокат задает вопрос свидетелю: — На каком расстоянии от места

такой “Свабоды”. Сам’я Чыгір’ю сядо іх, мы з нами!

Віктар КУПРЭЧЫК, прэсмейстер, победітель і прызёр міжнародных шахматных турніроў:

— Пастаноўленне суда о закрытты газет “Свабоды” я расцвянула как бездумное решение. По Белорусскому телевидению было объявлено, что популярность и тираж нашей газеты якобы упали. Но я, как давний читатель нашей газеты и многих других изданий, знаю, что найти “Свабоду” в газетных киосках в конце рабочего дня было невозможно. В то время как, например, “Советская Белоруссия” есть на прилавках почти всегда.

Вам инкриминируют “разжигание социальной розни”. Но дело в том, что однообщественное общество не существует. На этом общности есть классический утопизм Сен-Симона и Оуэна. Если же кого и закрывать за разжигание социальной розни, то в первую очередь “Агентство телевизионных новостей” Белорусского телевидения — за надменность и напыщенность ведущих типа Хрушевой и Зимоского, за их односторон-

ность “Свабоды”. Сам’я Чыгір’ю сядо іх, мы з нами!

Віктар КУПРЭЧЫК, прэсмейстер, победітель і прызёр міжнародных шахматных турніроў:

— Пастаноўленне суда о закрытты газет “Свабоды” я расцвянула как бездумное решение. По Белорусскому телевидению было объявлено, что популярность и тираж нашей газеты якобы упали. Но я, как давний читатель нашей газеты и многих других изданий, знаю, что найти “Свабоду” в газетных киосках в конце рабочего дня было невозможно. В то время как, например, “Советская Белоруссия” есть на прилавках почти всегда.

Вам инкриминируют “разжигание социальной розни”. Но дело в том, что однообщественное общество не существует. На этом общности есть классический утопизм Сен-Симона и Оуэна. Если же кого и закрывать за разжигание социальной розни, то в первую очередь “Агентство телевизионных новостей” Белорусского телевидения — за надменность и напыщенность ведущих типа Хрушевой и Зимоского, за их односторон-

ность “Свабоды”. Сам’я Чыгір’ю сядо іх, мы з нами!

Віктар КУПРЭЧЫК, прэсмейстер, победітель і прызёр міжнародных шахматных турніроў:

— Пастаноўленне суда о закрытты газет “Свабоды” я расцвянула как бездумное решение. По Белорусскому телевидению было объявлено, что популярность и тираж нашей газеты якобы упали. Но я, как давний читатель нашей газеты и многих других изданий, знаю, что найти “Свабоду” в газетных киосках в конце рабочего дня было невозможно. В то время как, например, “Советская Белоруссия” есть на прилавках почти всегда.

Вам инкриминируют “разжигание социальной розни”. Но дело в том, что однообщественное общество не существует. На этом общности есть классический утопизм Сен-Симона и Оуэна. Если же кого и закрывать за разжигание социальной розни, то в первую очередь “Агентство телевизионных новостей” Белорусского телевидения — за надменность и напыщенность ведущих типа Хрушевой и Зимоского, за их односторон-

ность “Свабоды”. Сам’я Чыгір’ю сядо іх, мы з нами!

Віктар КУПРЭЧЫК, прэсмейстер, победітель і прызёр міжнародных шахматных турніроў:

— Пастаноўленне суда о закрытты газет “Свабоды” я расцвянула как бездумное решение. По Белорусскому телевидению было объявлено, что популярность и тираж нашей газеты якобы упали. Но я, как давний читатель нашей газеты и многих других изданий, знаю, что найти “Свабоду” в газетных киосках в конце рабочего дня было невозможно. В то время как, например, “Советская Белоруссия” есть на прилавках почти всегда.

Вам инкриминируют “разжигание социальной розни”. Но дело в том, что однообщественное общество не существует. На этом общности есть классический утопизм Сен-Симона и Оуэна. Если же кого и закрывать за разжигание социальной розни, то в первую очередь “Агентство телевизионных новостей” Белорусского телевидения — за надменность и напыщенность ведущих типа Хрушевой и Зимоского, за их односторон-

нашей страны. Выступ Нины Мазай на Варшавском наезде АБСЕ многия расценили как элек. У приватности, намесница министра заменных спру РБ заявила, что демократические прайсы на Беларусь не спыняцца, а рухавішча, хоць і павольна, у бок еўрапейскіх стандартаў. Каб павердзіць свае словы, спадарыня Мазай навад павелавала, што ўрад Беларусі ждае абвешчання наступных год годам захавання прайсав чалавека ў Беларусі.

День у гісторыі

6 снежня

■ У 1742 г. нарадзіўся Нікола Леблан, французскі хімік-тэхнолаг, які першым распрацаваў прамысловы спосаб атрымання соды з кухоннай соды. У гады Вялікай французскай рэвалюцыі Леблан быў заагавораны паравой і салетравой вытворчасці.

■ У 1925 г. адкрылася I Усебеларуская мастацкая выстаўка.

■ У 1929 г. пачалася забастоўка чыгуначнікаў у Мексіцы.

■ У 1938 г. была падпісана франка-германская дэкларацыя аб нечуждзёнасці і мірным узаўважэнні спрэчкіх пытанняў.

■ У 1938 г. пачаўся I з'езд мастакоў Беларусі. На ім быў заснаваны Саюз мастакоў Беларусі. (Творчасць — справа індыўідуальная, але дэяла задавальнення публічных сацыяльных патрэб творцы, як і пшукі, вымушаны "збівацца ў чароды". Напэўна, для таго каб разам лячыць "выраі"...) ■ У 1941 г. Англія аб'явіла вайну Фінляндыі, Венгрыі і Румыніі. Другая сусветная вайна была ў самым разгары.

■ У 1990 г. у Мінску закончыла сваю работу Міжнародная сустрэча кіраўнікоў скаўскіх арганізацый з 20 краін Заходняй Еўропы і Амерыкі.

7 снежня

■ У 433 г. да н.э. памёр Марк Тулій Пішэрон, старажытнарымскі аратар, палітычны дзеяц, адвакат і пісьменнік — вялікі майстар слова. Слова "палітыка" падобнае да "паэтыкі" і літаральна азначае "мастацтва жыццё разам".

■ У 1742 г. у Берліне была заснавана Нямецкая дзяржаўная опера — адзін са старажытных музычных тэатраў Германіі.

■ У 1912 г. нарадзіўся Мікалай Тарасавіч Рамановскі, беларускі жывапісец і графік. Пасля вайны быў дэканам географічнага факультэта БДУ. Удзельнічаў у стварэнні атласа БССР.

■ У 1921 г. у Заходняй Беларусі была заснавана Таварыства беларускай школы (дзейнічала да 1937 г.).

■ У 1926 г. у Вільні выйшаў першы нумар газеты "Народны звод" — органа Беларускай сялянска-рабочніцкай грамады.

■ У 1931 г. у ЗША ўзяў старт першы нацыянальны паход берагавой арміі ў Вайшынгтон.

■ У 1941 г. пачаўся вайна ў Ціхім акіяне. Японскі флот напаў на Ганконг, Філіпіны і іншыя амерыканскія, брытанскія і галандскія ўладанні.

■ У 1942 г. загінула Вера Харужая, беларуская рэвалюцыянерка і падполніца, закатаваная немцамі. У Драгічын, Мазыры, Пінску, Пружанах заразіліся ёй помнікі.

■ У 1988 г. у Арменіі здарылася землетрасенне, у якім загінула шмат людзей.

8 снежня

■ У 1815 г. нарадзіўся Адольф фон Менцель, нямецкі мастак, які ствараў карціны на тэмы гісторыі Германіі і жыцця Фрыдрыха II. Пасля рэвалюцыі 1848—1849 гг. у творчасці мастака ўсталяваўся дэмакратычны тэндэнцыі, ён пісаў карціны аб асялях працы, новай тэхніцы і г.д.

■ У 1865 г. нарадзіўся Ян Сібіеўскі, фінскі кампазітар, які ствараў музыку па пэтычных уявіх насялянага эпасу "Калевала".

■ У 1872 г. нарадзіўся Канстанцін Юльянавіч Канановіч, беларускі ўрач, вучоны ў галіне санітарыі і эпідэміялогіі. Ён арганізаваў у 1922 г. першую ў СССР снідтарна-эпідэміялагічную станцыю (у г. Гомелі).

■ У 1922 г. у Вільні выйшаў першы нумар беларускай газеты "Наша будучыня". На жаль, выдавалася яна ўсяго некалькіх месцаў.

■ У 1943 г. у тагачаснай Вільскай вобласці пачала дзейнічаць супраць нямецкіх акупантаў партызанская брыгада імя В. Бузэнянца.

■ У 1987 г. у Вайшынгтоне на савецка-амерыканскай сустрэчы ў вярхах былі падпісаны Дагавор паміж СССР і ЗША аб ліквідацыі іх ракет сярэдняй і меншай далёкасці.

■ У 1991 г. Рэспубліка Беларусь, Расійская Федэрацыя і Украіна падпісалі Пагадненне аб Садружжы Незалежных Дзяржаў (СНД).

Старонкі хроналогіі гарту Юльян ГРЫГАРОВІЧ.

На "Навагодні кірмаш" прйдут за подаркамі

У вас ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

Новы год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Ярмак "Навагодні кірмаш" па традыцыі становіцца не проста адкрыццём зімовага торговага сезона, но і значальным падзеяй у жыцці горада. Імя гэтага ярмака цікава тым, што тэматычна ён экспазіцыя будзе вельмі разнаобразнай. І гэты кірмаш будзе вельмі цікавым для ўдзячкі і пазнавальным.

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

— Вяртаючыся да пытання, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі! У гэты год ужо не за горами, к чаму ёсць, хто прапозіць? Прынямайце ўдзячкі!

6-13 снежня

ВЫСТАВЫ

У Нацыянальным мастацкім музеі да 8 снежня працуе выстава, прысвечаная памяці знакамітага беларускага графіка Леаніда Марчанкі. Прадстаўлены работы 60—90-х гадоў: малюнкi (алювак, акварэлі), эстампы (літаграфія, афарт). Таксама ў музеі можна пазнаёміцца з выставай твораў жывапісца рускага мастацтва канца XIX — пачатку XX стагоддзя "Образ твой мучительный и зыбкий".

У Палаты мастацтваў з 9 снежня працуе выстава, прысвечаная 50-годдзю мастацтвам і графікам Мікалая Таранца (жывапіс, афарт). З 10 снежня ў Палаты можна будзе пазнаёміцца з творчасцю Ігара Тапіліна. Нягледзячы на тое, што ў пераважнасці Ігара Тапіліна вядуць як мастака-пастануючых кінафільмаў, на выставе будуць прадстаўлены яго жывапісныя творы.

У Нацыянальным музеі гісторыі і культуры Беларусі з нагоды юбілея працуе выстава "100 рэпартажаў з калекцыі Нацыянальнага музея Беларусі", экспанаты якой з'яўляюцца падручнікамі і музейнай калекцыяй, і нацыянальнай культурнай спадчынай. Экспазіцыя створана на аснове ўнікальных помнікаў найбольш значных музейных калекцый. Тут прадстаўлены калекцыі ўспраможанні са старажытных курганоў, манетыя скары, іконы, кітэ, заходнеўсходняй фарфор, беларускія мастацкія шкло і нават крыпкі італьянскіх майстроў XVI—XVIII стагоддзяў.

Людзям, аддадзеным сваёй справе, якія ставяць яе вышэй за сваё жыццё, і тым, хто працуе тут запар, прысвечана выстава "Яны стваралі музей".

У Паранейшым ў музеі можна агунацца ў свет "Казачных фантазіяў".

Беларускі дзяржаўны музей гісторыі Вялікай Айчыннай вайны запрашае наведаць экспазіцыю "Радзана Перамогі", прысвечаную вайсковым дзеям прасцяглых салдат, якія распавядаюць пра трагедыю беларускага народа ў перыяд фашызму акупаванай. Працуе ў музеі і выстава "Першыя ўзнагароды Вялікай Айчыннай вайны", прымеркаваная да 50-годдзя з дня заснавання першых медалёў і ордэнаў. Працуе таксама выстава "Нам засталася спадчына", прысвечаная юбілеям лійч беларускіх літаратараў М.Танка, Я.Бурэля, Я.Коласа, Я.Купалы і П.Панчанкі.

У Літаратурным музеі Я.Купалы — выстава "У сучасных культурных Віленскіх постаці беларусаў", прысвечаная 115-й гадавіне з дня нараджэння Янкі Купалы.

У Дзяржаўным літаратурна-мемарыяльным музеі Якуба Коласа да 115-годдзя з дня нараджэння песьняра працуе выстава "Надпісаны Колас" (дзяржаўныя налічкі і фотаздымкі). Выстава ўпершыню прадстаўляе цікавыя матэрыялы з рукапіснай скарыніцы Якуба Коласа.

Дзяржаўны музей гісторыі беларускай літаратуры запрашае наведаць наступныя выставы: "Покінь" — знаёмыя з літаратурным працам 20—30-х гадоў на Беларусі; "Лёсамі рэпрэзентацыяў пісьменнікаў"; "Любоў мая... Мае Беларусі" — распаўсюджвае пра жыццёвы і творчы шлях беларускіх жанчын, якія пакінулі свой след у культурнай і мастацкай спадчыне беларусаў; "Новыя настанавы" — рэпрэзентуе сваёй шырокай матэрыялаў з фанду музея, якія паступілі за апошнія гады.

— Прысвечана беларускім пісьменнікам, удзельнікам Вялікай Айчыннай вайны, змяшчае мастацкія творы, якія агунацтваюць трагічныя падзеі таго часу на Беларусі. Працуе выстава "І вера, і вернасць, і вечнасць", прысвечаная беларускім літаратарам Піменам Панчанку.

Мастацкі цэнтр "Жылыбел" (вул. М.Багдановіча, 9а) запрашае пазнаёміцца з творами беларускіх мастакоў: Уладзіміра Акулава, Рыгора Несцерава, Ягора Баталёнка, Уладзіміра Савіча, Георгія Скрыпнічкіна, Уладзіміра Шапалева, Сяргея Малашэўскага, Канстанціна Андрухавіча, Віктара Гітэвіча (Гітэвіч), Леаніда Мядзведскага (Вібебс), і з творчасцю маладых мастакоў Беларусі.

У галерэі "Мастацтва" (пр-т Ф.Скарыны, 12) да 11 снежня можна пазнаёміцца з творчасцю выкладчыка кафедры дызайна Акадэміі мастацтваў Лыба Табузіна (сучасная пластыка) і лаўрэата Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь, прафесара кафедры дызайна Акадэміі мастацтваў Уладзіміра Тоўскага (жывапіс).

НТВ. У галерэі "Вярхі горада" (пл. Свабоды, 5) — творы беларускіх мастакоў: Алёга Скавародкі (Вібебс), Ігара Рымашэўскага, Леаніда Шчамякіна, Мікалая Бушчыка, Яны Первякова, Дамітрыя Масля, Дамітрыя Зянькова, Ніны Гомаліцкай, Ірыны Багдановіч, Вялікіна Губарова і іншых. Таксама тут можна наведаць экспазіцыю мастака Алёся Сушы. Дарэчы, амаль

усе творы, прадстаўлены на выставе, можна набыць.

Камерыйскіх "Гал-творчасць" (пр-т Ф.Скарыны, 47) прадстаўляе вядучых майстроў беларускага жывапісца. У экспазіцыі — творы мастакоў Барановскага, Кузьміна, Аракезана, Ясюка, Намікова, Герасімава, Шарантовіча і іншых. Творы, прадстаўленыя на выставе, можна набыць.

У галерэі візуальных мастацтваў "NOVA" (вул. В.Харужа, 16) да 10 снежня запланавана на выставу "Сбегі сабе для жыцця" і "СПИД без выдумкі".

У музеі сучаснай беларускай скульптуры імя Андрэя Замбала (вул. Я.Коласа, 29а) — IV штодзённая справядлівая выстава студэнтаў кафедры скульптуры Акадэміі мастацтваў Беларусі.

Музей землярэзства (пр-

ЭКСПОФОРУМ
ВЫСТАВОЧНОЕ ОБЩЕСТВО

67602, 2560925

са, 34а.
1.
ела: 229-29-04.

63222.

исп

дья матарьялы не рэцэпце і не вяртае
абой. За інфармацыю, размяшчэную
е нясе.

р газеты надрукаваны з дыяпазітыва
Карушка, 13. Надпісаны ў друку ў 21.00
000 рэка, Заваж. №181